

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 5

AMB 50
RAT-ADHESIUS!

DESTINO

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 5

DESTINO

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S. p. A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Coordinació dels textos d'Isabella Salmoirago

Coordinació editorial del Projecte Stilton de Patrizia Puricelli

Editing d'Isabella Salmoirago i Maria Ballarotti, amb la col·laboració d'Alessandra Rossi

Coordinació artística de Roberta Bianchi

Assistència artística de Lara Martinelli

Grafisme de Marta Lorini i Chiara Cebraro

Il·lustracions de Danilo Barozzi, Silvia Bigolin, Carla De Bernardi i Alessandro Muscillo (disseny), Christian Aliprandi (color) i Arxiu Piemme

Il·lustracions de l'apèndix Danilo Loizedda (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Guardes de Carla De Bernardi (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Coberta de Silvia Bigolin (disseny) i Christian Aliprandi (color)

Assessorament històric d'Aristide Malnati

Basat en una idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Viaggio nel Tempo-5*

Traducció de David Nel-lo

© 2012, Edizioni Piemme S.p.A.

Corso Como, 15 – 20154 Milà, Itàlia

International Rights © Atlantyc, S.p.A.

Via Leopardi, 18 – 20123 Milà, Itàlia

foreignrights@atlantyc.it

www.atlantyc.com

© de l'edició en llengua castellana: 2014, Editorial Planeta, S.A.

© de l'edició en llengua catalana: 2014, Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: juny del 2014

ISBN: 978-84-9057-402-7

Dipòsit legal: B. 9.579-2014

Fotocomposició: Víctor Igual, S.L.

Impressió: Egedsa

Imprès a Espanya – Printed in Spain

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

UN DOLÇ MATÍ DE PRIMAVERA... (O GAIREBÉ!)

Era un dolç matí de **PRIMAVERA** a Ratalona, a l'Illa dels Ratolins, i jo em trobava al meu despatx. Estava rellegint un **article** que havia aparegut a primera plana del meu diari, titulat «Emergència balenes: **TRES** nous exemplars a la platja!».

Ai, perdoneu, me'n descuidava... el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i sóc el director de *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins!

Tot i que l'article sobre les balenes encallades a la platja m'havia amoïnat, era un dolç matí de primavera i jo estava de bon humor. Vaig obrir de bat a bat la finestra del meu despatx i vaig abocar-me a respirar aquell aire **perfumat** de flors.

Oh, com m'agrada la primavera!

Atxim!

M'estava allí, tranquil·lament a la finestra, quan un **núvol de pol·len** se'm

va ficar dins del nas i vaig fer una ràfega d'esternuts! En vaig comptar trenta-tres, tots d'una tirada!

Escarritx! Després em va començar a **RAJAR** el nas, que es va posar

vermell com un tomàquet madur, men-

tre els ulls se m'inflaven com **OUS DURS!**

Justament en aquell moment vaig veure un parell

de coloms que s'apropaven. Vaig pensar que volien aturar-se a l'ampit de la meva finestra, on sempre esmicolo **bocins** de pa per als moixons afamats que hi passen. Però em vaig adonar massa tard que alguna cosa no rutllava: els dos coloms volaven de manera estranya, com si haguessin perdut l'**ORIENTACIÓ**. I, de fet, van anar a topar contra la meva closca! Em va sortir un gran bony! Escarritx!

Però què diantre estava passant?

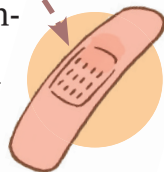
Em vaig afanyar a tancar la finestra i em vaig

* Volia dir: Adéu a tothom! Me'n vaig a casa perquè estic molt malalt!

posar una **TIRETA** al bony. Vaig intentar de reprendre la feina, però no em podia concentrar: **ESTERNUDAVA** a ràfegues i sense parar, els ulls em ploraven i em feia mal el cap. Per això vaig decidir sortir del despatx i vaig anar a dir adéu als meus col·laboradors amb un cordial:

—**ADÉU A DODHOM! ME'N VAIG A CASA PERQUÈ ESTIC BOLT BALALT!***

Va ser justament en aquell moment que em vaig adonar que alguna cosa no funcionava a la redacció. Tots, però absolutament tots, esternuda-

ven a ràfegues, tenien el **NAS VERMELL** i els **ULLS INFLATS** com ous durs!

**Per mil formatges de bola,
què dintre estava passant?**

I, a més, érem en plena primavera i no pas a l'hivern! Tota aquella onada de grip ja havia passat feia dies!

Vaig sortir tot rumiant: Mmm... que **ESTRANY**.
Primer els esternuts, després els coloms i ara aquesta mena d'epidèmia per tota la redacció...
ESTRANYÍSSIM!

Mentre caminava cap a casa, em va agafar gana, em vaig aturar en una paradeta a comprar un **entrepà** de formatge de tres pisos i un bon **BATUT** de mozzarella. Em vaig instal·lar en un banc i vaig mirar el cel de primavera. Oh, quin dia més bonic!

Però, de sobte, em vaig adonar que hi havia un **nuvot** que es movia pel cel. Però... es movia molt de pressa... Semblava que volés i que apuntes cap a mi, o que apuntés l'entrepà!

Ai, pobret de mi, no era exactament un «nuvot», allò, era un estol de gavines

AFAMADES!

Vaig provar d'allunyar-me'n i vaig notar que tenien totes les plomes brutes de **PETROLI**... pobres!

Naturalment, abans d'anar-se'n, se'm van... cagar a sobre!

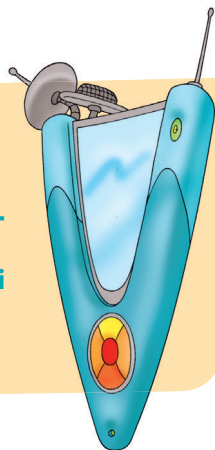
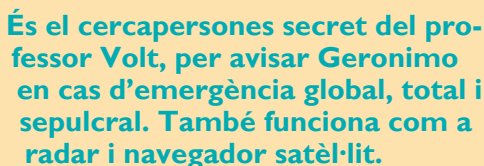
Ecs!

Bzzzzz! Bzzzzzzzzzzzzzzzzzzzzzz!

A la pantalla va aparèixer un **MISSATGE**:
«Reunió secreta al meu laboratori a mitjanit en punt! Per trobar-me, segueixi les indicacions que

li proporcionaré a través del Voltòfon. Demani ajuda a la seva família!».

VATUA L'OLLA: NO PODIA PERDRE NI UN SEGON!

Vaig córrer cap a casa i vaig barrar portes i fines-tres. Després, vaig trucar a Tea, Martin Gala, l'avi Berenguer i Benjamí, per convidar-los a casa, mitja hora abans de mitjanit.

Aquella tots es van presentar puntuals a la cita. Tots, menys Martin Gala, que ja feia tard. En canvi, l'amiga **pesadeta** de Benjamí, Pandora, va venir sense que jo l'hagués convidada. Estava a punt de començar a explicar el misteriós **MISSATGE** del professor Volt, quan per fi va arribar Martin Gala.

Va entrar a casa sense trucar i cridant:

—Salut, penya! He arribat tard perquè estava creant! He inventat una cosa increïble, l'Essència Encantadora, que em farà ric, però ric de nassos, eh? El que ara necessito és un **CONI-LLET D'ÍNDIES** per poder experimentar-ne

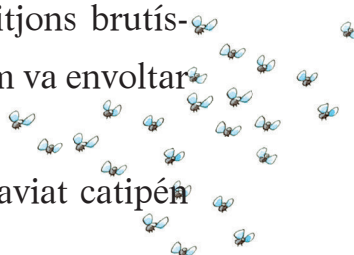
l'efecte... Qualsevol
 rosegador m'anirà
 bé... Per exem-
 ple... tu, Gero-
 nimo! Pensa
 que si la meva

*Essència
 Encanta-
 dora*

et fa guanyar un cert encant a tu, Geroni-
 mo, que ets un cas perdut, ja et pots imaginar
 quin podria ser el resultat amb ratolins «nor-
 mals» o amb els que ja són **encantadors**
 de natural, com jo!

I, abans que pogués dir «escarritx», em va ruixar
 amb la seva **invenció**, que feia pudor de
 formatge podrit amb barreja de mitjons brutís-
 sims! Ai, pobre de mi, de seguida em va envoltar
 un **mosquer** impressionant...

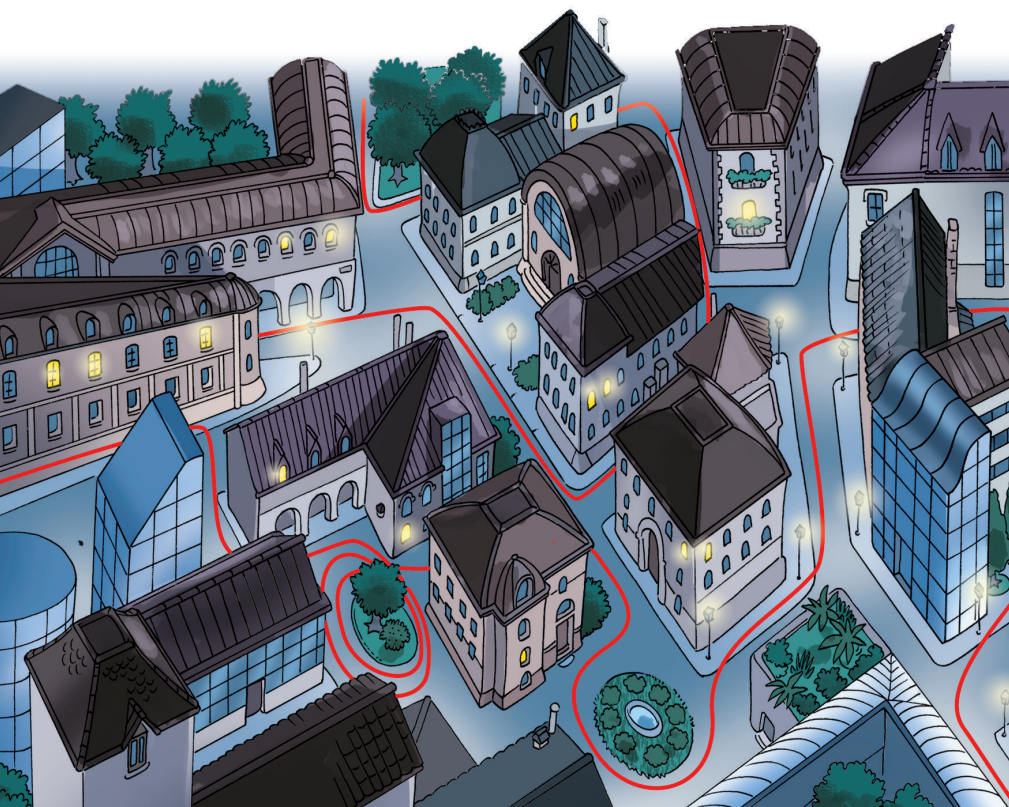
Allò no era encant ni res, era més aviat catipén
 de rata de claveguera!

M'hauria agradat **DUTXAR-ME** immediatament, un o dos cops, no, potser tres, però no tenia temps! L'avi Berenguer va tronar impacient: —**I DONCS, NÉT MEU**, per què ens has convocat a aquesta reunió en aquestes hores de la nit? —Uff... demà faré unes ulleres espantoses! —va **rondinar** Tea.

Vaig dir en veu molt baixa:

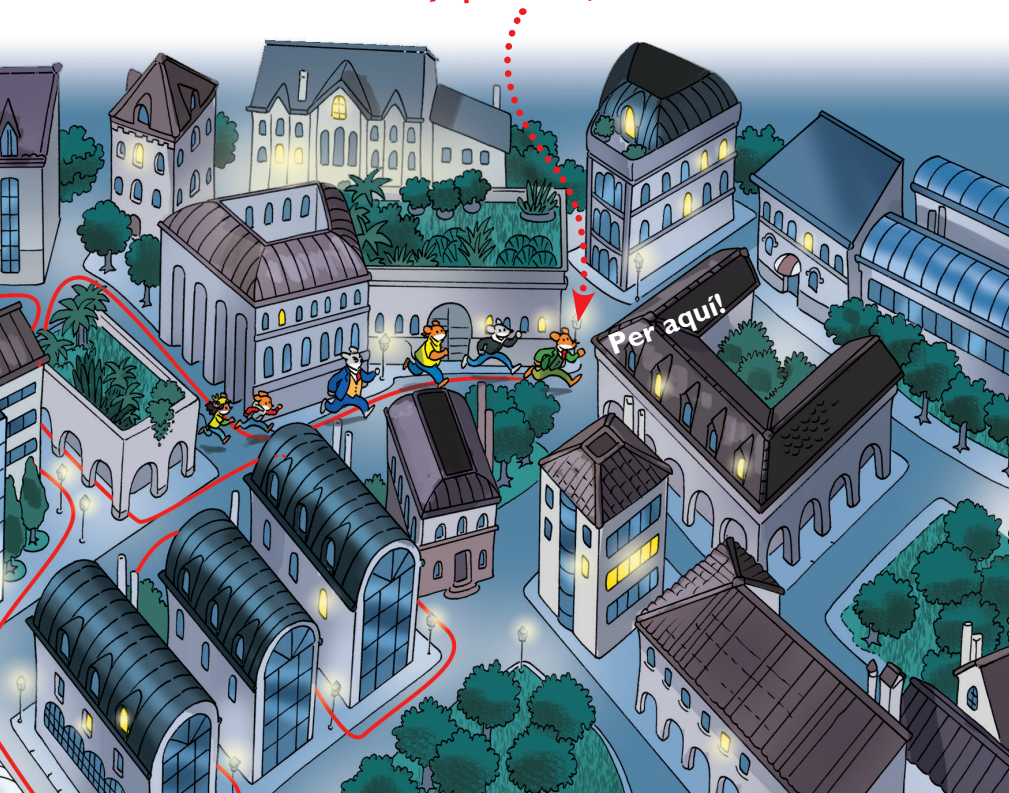

—Pssst! Es tracta d'una qüestió **SECRETA**; més aviat secretíssima! El professor Volt necessita ajuda, és tot el que sé. Ens donarà **INDICACIONS** per arribar fins al seu laboratori secret.

Va ser en aquell instant que el Voltòfon va **sonar** i va comparèixer el missatge:

—«Seguiu les indicacions del **navegador satèl·lit**!».

Aquest sóc jo!

En llegir allò, ens vam endinsar en la nit de Ratalona...

El navegador ens va obligar a fer una marrada impressionant de **MIL GIRAGONSES** (per despistar els tafaners!), fins que vam ser al parc de Ratalona. Allí, enmig d'un gran prat, hi havia marcada una ics blanca...

QUE ESTRANY!

I si el navegador s'havia equivocat? I, tanmateix, a la pantalla del Voltòfon, un missatge intermitent feia pampallugues:

«Heu arribat a la vostra destinació!».

Però al nostre voltant no hi havia absolutament res... **QUE ESTRANY!**

Va ser ben bé aleshores que vaig sentir un brunzit, com si damunt nostre volés una abella gegant...

QUE ESTRANY!

Vaig alçar els ulls, però no vaig veure res, fins que...

Xap! Una xarxa transparent es va cenyir sota nostre i se'ns va endur pels aires!

Escarritx, quin cangueli felí!!!

Vam començar a volar, penjats dins de la xarxa, i balancejant-nos d'una manera esgarrifosa enmig de la negra nit.

Per mil formatges de bola, on ens dirigíem?

I qui ens havia raptat?

Després d'una estona que em va semblar infinita, la

XARXA va començar a hissar-se cap amunt. En uns segons érem dins del més increïble dirigible que havia vist mai.

Era el novíssim **LABORATORI SECRET** del professor Volt!

